୬-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୨୦-୨-୮୭ ମଧୁବନ

"ଯୋଗ, ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀର ତିନୋଟି ରେଖା"

ଆଜି ସର୍ବସ୍ନେହୀ, ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀ ପିତା ନିଜର ସଦା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେବାଧାରୀ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନେ ହିଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଚମକୁଥିବା ବିଶେଷ ତିନୋଟି ରେଖାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମସ୍ତକ ତ୍ରିମୂ□ ତିଳକ ଭଳି ଚମକୁଛି । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ରେଖା କେଉଁ କଥାର ପ୍ରତୀକ ? ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ତିଳକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ବ□ମାନର ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀ ଜୀବନର ରେଖା, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ପବିତ୍ରତାର ରେଖା, ତୃତୀୟଟି ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀର ରେଖା । ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ରେଖା ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଫଳାଫଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ରେଖା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚମକୁଛି କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛି । କାହାର-କାହାର ଯୋଗୀ ଜୀବନର ରେଖା ଆରମ୍ଭରୁ ବ□ମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା – ସର୍ବଦା ଅତୁଟ ରହିଛି ତ ? ସର୍ବଦା ସିଧାସଳଖ ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ସିଧାସଳଖ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧର ଲଗନ ବା ସ୍ନେହ ସବୁଦିନ ରହି ଆସିଛି ବା କୌଣସି ନିମି□ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ? ସିଧାସଳଖ ବାବାଙ୍କର ସାହାରାର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି, ନା କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସାହାରା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସାହାରାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ? ପ୍ରଥମେ ହେଲେ ସିଧା ବା ସଳଖ ରେଖା ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ହେଲେ ମଝିରେ-ମଝିରେ ଅଳ୍ପ ତେଢା ରେଖା ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ଏସବୁ ହେଲା ଯୋଗ ରୂପକ ରେଖାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଶେଷତା ।

ଦ୍ୱିତୀୟରେ ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ରେଖା । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ହେଲେ – ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ମିଳିବା ମାତ୍ରକେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ବରଦାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସର୍ବଦା ଏବଂ ସହଜରେ ଏହି ବରଦାନକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ସେମାନଙ୍କର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ବ□ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଳଖ ଅଟେ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଏହି ବରଦାନଟିକୁ ଅଧିକାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରି ନ ପାରି କେତେବେଳେ ସହଜରେ, କେତେବେଳେ ମେହନତ କରି, କେତେବେଳେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାର ରେଖା ସର୍ବଦା ସଳଖ ଏବଂ ଚମକଦାର ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଯୋଗ ହେଉ ବା ସେବା ହେଉ, ଦୁଇଟି ଯାକରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ହେଲା – ପବିତ୍ରତା । କେବଳ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇଯିବା – ଏହା ପବିତ୍ରତା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ହେଲା – ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହେବା ସହିତ ବ୍ରହ୍ମାଚାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଅର୍ଥ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆଚରଣକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଯାହାକୁ ଫଲୋ ଫାଦର କୁହାଯାଉଛି, କାହିଁକି ନା ସ୍ଥିତି ହିସାବରେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଆଚରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବହାରରେ ବା କର୍ମରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତି ପାଦରେ ବ୍ରହ୍ମାଚାରୀ ହୁଅ । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତକୁ ସର୍ବଦା ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥାଅ । ପବିତ୍ରତାର ଅର୍ଥ ହେଲା – ସଦା ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦେବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସଂଗରେ ହିଁ ରହିବା । ତେବେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଛ ? ବାବା ମେରା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ମୋର ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ସବୁ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଥିବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା । ସଂଗଠନର ସଂଗ ମିଳିବା, ପାରିବାରିକ ସ୍ନେହର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭିତରେ ରହିବା, ତାହା ଅଲଗା କଥା, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ସଂଗଠନର ସ୍ନେହ ମିଳୁଛି – ଏକଥା ଭୁଲିବାର ନାହିଁ । ପରିବାରର ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ମିଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ପରିବାର କାହାର ? ବାବାଙ୍କର । ଯଦି ବାବା ନଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ପରିବାର କେଉଁଠି ଥାଆନ୍ତା ? ପରିବାରର ସ୍ନେହ, ପରିବାରର ସଂଗଠନ ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ପରିବାରର ବୀଜକୁ ଭୁଲିବାର ନାହିଁ । କେହି କେହି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ପରିବାରକୁ ହିଁ ସଙ୍ଗ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ମଝିରେ ମଝିରେ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଦେଉଛ ତେବେ ସ୍ଥାନ ଖାଲି ହୋଇଯାଉଛି ଯେଉଁଠି ମାୟା ଆସିଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସ୍ନେହ ଭିତରେ ରହି, ସ୍ନେହ ଦେବାରେ ବା ନେବାରେ, ସମୂହକୁ ବା ସଂଗଠନକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପବିତ୍ରତା । ତେବେ ଏହାକୁ ବୁଝିବାରେ ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ ନା ।

କାହାକୁ କାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ସ୍ଥିତିରେ ଆଗକୁ ବଢିବାରେ ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ସେଥିପାଇଁ ମଝିରେ ମଝିରେ କାହାକୁ ସାଥୀ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି ଏବଂ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ – ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ଆମକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତ ହେବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ରହି ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସେହି ଆତ୍ମାର ସଂଗ ହିଁ ମନେ ପଡିବ ଏବଂ ବାବା ଭୁଲି ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ଯଥା

ସମୟରେ ଧୋକା ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି କାହିଁକି ନା ଯଦି ସାକାର ଶରୀରଧାରୀଙ୍କଠାରୁ ସାହାରା ନେବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ତେବେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାବା ଏବଂ ନିରାକାର ବାବା ପଛରେ ମନେ ପଡିବେ ଶରୀରଧାରୀ ପ୍ରଥମେ ମନେ ପଡିବ । ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ସାକାର ଶରୀରଧାରୀ ପ୍ରଥମେ ମନେ ପଡିଲା ତେବେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସିଏ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଯିଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବରରେ ରଖିଥିବ ତା'କୁ ପଦ କ'ଣ ମିଳିବ ? ପ୍ରଥମ ନା ଦ୍ୱିତୀୟ ? କେବଳ ସହଯୋଗ ନେବା, ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ରହିବା - ତାହା ଅଲଗା କଥା, କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ନିଜର ସାହାରା କରିବା ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା କଥା । ତେବେ ଏହା ତ ବହୁତ ଗହନ କଥା ଯାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ । କେହି କେହି ସଂଗଠନ ଭିତରେ ସ୍ନେହୀ ହେବା ପରିବ□ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଭୟ କରିଥାଆନ୍ତି - କିଏ ଜାଣେ କାଳେ କେଉଁଠି ଅସୁବିଧାରେ ପଡିଯିବି, ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଦୂରେଇ ରହିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ପ୍ରବୃ□ମାର୍ଗରେ ବା ପରିବାର ଭିତରେ ରହିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ନା । ତେଣୁ ଯଦି ଭୟ କାରଣରୁ ଦୂରେଇ ରହିଯିବ ବା ଅଲଗା ହୋଇ ଚଳିବ ତେବେ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବାର ସଂସ୍କାର ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ତ କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାର ଅଛି, କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନୁହେଁ । ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିର ସାହାରା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହୋଇଥିବେ, ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ । ବୁଦ୍ଧିକୁ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସଂଗ ବା ଗୁଣ ବା କୌଣସି ବିଶେଷତା ଆକର୍ଷିତ କରୁ ନଥିବ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ପବିତ୍ରତା ।

ପବିତ୍ରତାକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ବରଦାତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ସମୟର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନାହଁ, କାରଣ ବରଦାନରେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ପ୍ରଥମ ବରଦାନ - "ପବିତ୍ର ଭବ, ଯୋଗୀ ଭବ" ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର - ପବିତ୍ରତାର ବରଦାନୀ ଅଟ ନା ମେହନତ କରି ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଉଛ ? ତେଣୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖ ଯେ ଏହା ଆମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ । ତୁମର ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଜୀବନର ପରିବ□ନ ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ଆଧାରରେ ଜୀବନର ପରିବ□ନ ହୋଇଛି । ତେବେ ଜନ୍ମ ସମୟର ସଂସ୍କାର ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ଏବଂ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଏପରି ମଧ୍ୟ କହିଥାଅ ନା - ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ମୋର ସଂସ୍କାର ଏହିଭଳି । ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ସଂସ୍କାର ହିଁ "ଯୋଗୀ ଭବ, ପବିତ୍ର ଭବ" । ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ମଣିଷ ଜୀବନରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆବଶ୍ୟକ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାଥୀ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସଂଗଠନ ବା ପରିବାର ସେଥିପାଇଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ପିତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଜାଣି ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟିଯାକ ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ସାଥୀ ହେବାର ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସୁହାଗିନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଥିବା ନାରୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ସାଥୀ ମିଳିଗଲେ ନା ? ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ନା ଏବେ ବି ଖୋଜୁଛ ? ତେବେ ପବିତ୍ରତାକୁ ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରେଖା ଥିବା ଆତ୍ମା । ତେଣୁ ମୂଳଦୁଆ ମଜବୁତ ଅଛି ନା ?

ତୃତୀୟ ରେଖା ହେଲା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହେବାର ରେଖା । ତେବେ ସେବାଧାରୀ ହେବାର ରେଖା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ରହିଛି । ସେବା ବିନା ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେବା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନକୁ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ରଖିବାର ଆଧାର ଅଟେ ଏବଂ ସେବାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନରୂପୀ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସେବାଧାରୀକୁ ହିଁ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ କୁହାଯାଏ । ବିଘ୍ନ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ନିର୍ଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ କାହିଁକି ନା ବିଘ୍ନ ବା ପରୀକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ କରୁଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବିଘ୍ନ ବୋଲି ମନେ ନ କରି ମୋର ଅନୁଭବର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି ବୋଲି ଭାବିଲେ ତାହା ଉନ୍ନତି କରିବାର ସିଢି ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ । ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋତେ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢିବାର ଅଛି କାହିଁକି ନା ସେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସଂଗଠନର ବା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଅନୁଭବ କରିବା । ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ବା ଏହି ମନୋବୃ□ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବ ତେବେ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରିବ ଯେପରି ଅନୁଭବର କ୍ଷମତା ଆହୁରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ବିଘ୍ନକୁ ବିଘ୍ନ ମନେ କର ନାହିଁ ଏବଂ ବିଘ୍ନ ଆଣିବାରେ ନିମି□ ହୋଇଥିବା ଆମକୁ ବିଘ୍ନକାରୀ ଆତ୍ମା ମନେ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଅନୁଭବୀରୁ ଥିବା ଶିକ୍ଷକ ମନେ କର । ଯେବେକି କହୁଛ ଯେ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆମର ମିତ୍ର ଅଟେ ତେବେ ବିଘ୍ନର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପାସ୍ କରାଇ ଅନୁଭବୀ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ହେଲା ନା । ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ନା । ଯେପରି ଆଜିକାଲିର ଡାକ୍ତରମାନେ ରୋଗକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାୟାମ କରାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟାୟାମ କରିବାରେ ପ୍ରଥମେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେହି କଷ୍ଟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ କଷ୍ଟରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ନିମି□ ହୋଇଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଜ୍ଞାନ ଜଣା ନଥାଏ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ଇଏ ତ ମୋତେ ଆହୁରି ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ! କିନ୍ତୁ ସେହି କଷ୍ଟ ଭିତରେ

ରୋଗର ଉପଚାର ଲୁଚି ରହିଥାଏ । ସେହିଭଳି ଯଦିଓ କୌଣସି ଘଟଣା ବିଘ୍ନ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ବିଘ୍ନକାରୀ ଆତ୍ମା ମଧ୍ଯ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଘ୍ନରୁ ପାରି କରାଇବାର ନିମି□ ବା ଅଚଳ ସ୍ଥିତି କରାଇବାର ନିମି□ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରେଖାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ।

ତେବେ ସେବାରେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି, ସ୍ୱଚ୍ଛ ମନୋବୃ□ ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ କର୍ମ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସହଜ ଆଧାର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଛ ପ୍ରଥମେ ଏହା ଚେକ୍ କର ଯେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଯଦି ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପରିବ□ିଁ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାର ଟିକିଏ ବି ସ୍ମୃତି ରହିଥିବ ତେବେ ସେହିଭଳି ମନୋବୃ□ିରେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ବା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବା□ିା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆଧାରରେ ଯେଉଁଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ତାହା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ବା ସେହିଭଳି ମନୋଭାବକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେବା ହିଁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅଟେ । ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ସଂକଳ୍ପରେ ଆଣିବା ମଧ୍ଯ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ପାପ କରିବା, କାରଣ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ଯ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିଦିଏ । ତା'କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ତ ଆହୁରି ବଡ କଥା କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପର ସ୍ମୃତି ବାତାବରଣ ରୂପୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ମଧ୍ଯ ସେହିଭଳି କରିଦିଏ । ତା'ପରେ କହିଥା'ନ୍ତି – ଦେଖିଲ, "ମୁଁ" ଯାହା କହିଥିଲି ତାହା ହିଁ ହେଲା ନା" । କିନ୍ତୁ ହେଲା କାହିଁକି ? ତୁମର ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟର୍ଥ ବାତାବରଣର ସୃଷ୍ଟିକୁ ସର୍ଜନା କରିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ବିଚାରର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି ବା ଗୋଟିଏ ବିମାନ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିମାନକୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କରିଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ତରଙ୍ଗ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ଯ ଶୁଦ୍ଧ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିପାରିବ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥର ତରଙ୍ଗକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ । ସଂକଳ୍ପ, ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ ଯଦି ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବ ତେବେ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । ବୁଝିଲ ? ତେଣୁ ସେବାରେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ରେଖାକୁ ଚମକୁଥିବାର ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ସେବାର ବିଶେଷତା ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା ତୁମେମାନେ ଶୁଣିସାରିଛ, ତେବେ ସବୁ କଥାର ସାର ମର୍ମ ହେଲା – ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ, ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସ୍ଥିତିରେ ସେବା କରିବା ହିଁ ସଫଳତାର ଆଧାର । ଏହିଭଳି ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ଯ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ଯ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବେ । ତେବେ ସେବା ବିନା ତ ସଂଗଠନ ମଧ୍ଯ ତିଷ୍ଠି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ହିଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଥା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଚାର, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ବା ସାଧନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ଯ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସାଧନ ବିଷୟରେ ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ଯ ନିଜେ ସର୍ବଦା ଅନେକଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଏକଜୁଟ କରି ରଖୁଥିବା ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୁଅ । କେବେ ବି ଅନେକତାରେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ – ଏବେ କ'ଣ କରାଯିବ, ବହୁତ ପ୍ରକାରର ବିଚାର ଆସୁଛି, କାହା କଥା ଶୁଣି ବି, କାହା କଥା ନ ଶୁଣିବି... ? ଯଦି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ, ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସେବା ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବ ତେବେ କେବେ ବି କାହାର କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଉଠିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେବା ବିନା ମଧ୍ଯ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯୋଗ ବିନା ମଧ୍ଯ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେବାକୁ ମଧ୍ଯ ବଢାଇଚାଲ । ନିଜକୁ ମଧ୍ଯ ସ୍ନେହ, ସହଯୋଗ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନା ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲ ।

ବାପଦାଦା ମଧ୍ଯ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ଦେଶ-ବିଦେଶରୁ ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସେବା କରିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଦେଶ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ଯ ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଦେଶ ଭିତରେ ମଧ୍ଯ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସଫଳ ମଧ୍ଯ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଲଗନକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ମେହନତକୁ ମୋହବତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ ପରିବ□ିନ କରି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ବିଶେଷ କରି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ଯ "ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ" ର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ମିଶି ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିଛନ୍ତି । କିଏ କରିଛି, କିଏ ନ କରିଛି – ଏକଥା ନୁହେଁ । ଚାହେଁ ଛୋଟ ସ୍ଥାନର ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ସେ□ରର ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ବା ବଡ ସ୍ଥାନର ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ସ୍ଥାନର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ଯ କିଛି କମ୍ କରି ନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ଯ ବହୁତ ଭଲ ହେଲା ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ଯ ଆହୁରି ଭଲ ହେବ । ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ଯ ବହୁତ ଲଗାଇଛ କାରଣ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ନା । ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତିକୁ ମଧ୍ଯ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛ । ସର୍ବଶକ୍ତିର ଆହୁତି ଦ୍ୱାରା ସେବା ରୂପକ ଯଜ୍ଞ ଦେଶ ଏବଂ ବିଦେଶ ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ସଫଳ ହେଲା । ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଠିକ୍ କରିଛ

କି ଭୁଲ୍ କରଛ - ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଠିକ୍ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଚାହେଁ କୋଟି କୋଟି ଶାନ୍ତିର ସଂକଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ବା ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଜୁବଲୀର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ - ଦୁଇଟିଯାକ କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କରିଛ । ଯେଉଁ ବିଧିରେ କରିଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଅଛି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି କୌଣସି ଜିନିଷର ମୂଲ୍ୟକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ସେହି ଜିନିଷକୁ ପରଦା ଭିତରେ ରଖାଯାଇଥାଏ, କାରଣ ପରଦା ମଧ୍ୟ ତା'ର ମୂଲ୍ୟକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢାଇ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଜିଜ୍ଞାସା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଦେଖିବା କ'ଣ ଅଛି, ଯଦି ପରଦା ଭିତରେ ରହିଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ବିଶେଷ ହୋଇଥିବ ! କିନ୍ତୁ ସେହି ପରଦା ଦିନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଲ । ଧରଣୀରେ ଯେତେବେଳେ ମଞ୍ଜି ପୋତା ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାହା ମାଟିତଳେ ଲୁଚି ରହିଥାଏ, କାରଣ ମଞ୍ଜିକୁ ବାହାରେ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ମାଟିତଳେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଫଳ ବା ବୃକ୍ଷ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବୀଜର ହିଁ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ଆପେ ଆପେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଏ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ବୀଜ ଲଗାଇ ଦେଇଛ, ବୃକ୍ଷ ଆପେ ଆପେ ବାହାରକୁ ବା ଷ୍ଟେଜ ଉପରକୁ ଆସିଯିବ ।

ଏବେ ସମସ୍ତେ ନାଚୁଛ ନା ? "ବାଃ ବାବା" ବା ! ବାବା ! ତ କହୁଛ କିନ୍ତୁ "ବାଃ ସେବା" ମଧ୍ୟ କହୁଛ । ଆଚ୍ଛା ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ସମାଚାର ଶୁଣି ସାରିଛନ୍ତି । ଏହି ସେବା ଦ୍ୱାରା ଦେଶ-ବିଦେଶର ସଂଗଠନ ଆଧାରରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଯେଉଁ ଭଳି ସେବାର ହେଲା, ତାହା ଚାରିଆଡେ ଏକା ସମୟରେ ଏକା ପ୍ରକାରର ସମାଚାରକୁ ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର କରିବାର ବହୁତ ଭଲ ଆଧାର ହେଲା । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବ, ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ, ଦେଶ ଭିତରେ ବା ବିଦେଶରେ ଚାରିଆଡେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ସେବା କରି ତା'ର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ପୁଣି ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ କରିବା ଦରକାର । ଚାରିଆଡେ ଏକାଭଳି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ରହିବ ଏବଂ ଚାରିଆଡେ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ଈର୍ଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଆହୁରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବୁ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଚାରିଆଡେ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ବର୍ଗର ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, କର କିନ୍ତୁ ସାରା ବର୍ଷ ଚାରିଆଡେ ସେବା କରିବାର ରୂପରେଖା ଏକାଭଳି ରଖିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ତେଣୁ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଚାରିଆଡର ସଂଗଠନକୁ ଦେଖି ଉମଙ୍ଗ- ଉତ୍ସାହ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ନିଜ ଅ□ଳର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ଛୋଟ-ଛୋଟ ସଂଗଠନ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କର, ପୁଣି ସେହି ସଂଗଠନ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯିଏବି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁବନର ଏହି ବଡ ସଂଗଠନକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେରଣା ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେ□ର ବା ପାଖାପାଖି ସ୍ଥାନଗୁଡିକ ମିଳିମିଶି କର କାହିଁକି ନା ଅନେକ ଆତ୍ମା ଏହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେହିଠାରେ ମଧ୍ୟ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଯେଉଁ ସେବା ହେବ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଭ ମିଳିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ-ଛୋଟ "ସ୍ନେହ ମିଳନ" କର, ତା'ପରେ ସାରା ଜୋନ୍ ମିଳିମିଶି ସଂଗଠନ କର । ତା'ପରେ ମଧୁବନରେ ବଡ ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଅନୁଭବୀ ହୋଇଯିବେ । ତା'ପରେ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଗର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଟପିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ କର । ତେବେ ଏମିତି ବି ଟପିକ୍ ସବୁ ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇ ଚାରିଟି ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ ନେଇପାରିବେ । ଯଦି ଟପିକ୍ ବିଶାଳ ହୋଇଥିବ ତେବେ ଦୁଇ-ତିନିଟି ବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ତା' ଭିତରେ ଆସିଯିବ । ତେଣୁ ବ□ମାନ ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ, ଧର୍ମ ସ□ା, ରାଜ୍ୟ ସ□ା, ବିଜ୍ଞାନ ସ□ା ତିନୋଟି ଯାକ ସ□ାର ନମୂନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆଚ୍ଛା !

ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରତାର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଜୀବନର ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତିମୂହୁ□ରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହେଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ସ୍ନେହୀ, ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍କାର ।

ବରଦାନ:- ଯୁଗଳ ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଅଭୁଲା ହୋଇ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଭବର ବରଦାନ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ମିଳିଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ବି ରହିବେ ସେଠାରେ ମିଳନ ମେଳା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିଥିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ଯେତେ ବି ଭୁଲାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଭୁଲା ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ଅଭୁଲା ସନ୍ତାନମାନେ ଯିଏକି ବାବାଙ୍କୁ ଅତିପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସ୍ନେହର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ସ୍ୱତଃ ସ୍ମୃତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ରୂପକ ନଖକୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ହଲଚଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କାରଣ ଶୁଣାଇବା ପରିବ□େ ତା'ର ନିବାରଣ କର ତେବେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ ।